C/2024/6290

21.10.2024

Bekendmaking van een mededeling van de goedkeuring van een standaardwijziging van een productdossier voor een naam in de wijnsector als bedoeld in artikel 17, leden 2 en 3, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/33 van de Commissie

(C/2024/6290)

Deze mededeling wordt bekendgemaakt overeenkomstig artikel 17, lid 5, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/33 van de Commissie ([1]).

MEDEDELING VAN DE GOEDKEURING VAN EEN STANDAARDWIJZIGING

“Côte Rôtie”

PDO-FR-A0199-AM01

Datum van mededeling: 25.7.2024

BESCHRIJVING VAN EN REDENEN VOOR DE GOEDGEKEURDE WIJZIGING

1. Geografisch gebied en gebied in de onmiddellijke nabijheid

In hoofdstuk I van het productdossier zijn in deel IV (gebieden en plaatsen waar de verschillende activiteiten plaatsvinden) de punten 1 (geografisch gebied) en 3 (gebied in de onmiddellijke nabijheid) aangevuld met een verwijzing naar de officiële geografische code van 1 januari 2023, zonder dat er inhoudelijk iets verandert.

Aldus wordt voor het geografische gebied verwezen naar de in 2023 geldende, door het Insee gepubliceerde versie van de officiële geografische code en wordt de afbakening van het geografische gebied juridisch zeker gesteld.

Het enig document is met deze verwijzing aangevuld onder “Afgebakend geografisch gebied” en onder de aanvullende voorwaarden.

2. Etikettering

In hoofdstuk I van het productdossier is deel XII (aanbiedings- en etiketteringsvoorschriften), punt 2 (bijzondere bepalingen), aangevuld met de voorschriften voor de aanduiding van de grotere geografische eenheid “Vignobles de la Vallée du Rhône” op het etiket volgens de voorwaarden van de overeenkomst tussen de verschillende belangenbehartigings- en beheersinstanties. Deze aanduiding moet in hetzelfde gezichtsveld staan als de verplichte aanduidingen en worden afgedrukt in letters van dezelfde grafische vormgeving en dezelfde kleur als die van de benaming, waarbij de afmetingen van de aanduiding niet meer dan twee derde van die van de benaming mogen bedragen.

Deze wijziging is in het enig document opgenomen onder de aanvullende etiketteringsvoorwaarden.

3. Aangifteverplichtingen

In hoofdstuk II van het productdossier zijn de aangifteverplichtingen van de producenten bij de belangenbehartigings- en beheersinstantie in overeenstemming gebracht met het controleplan voor de benaming.

Deze actualisering heeft geen gevolgen voor het enig document.

4. Verwijzing naar de controlestructuur

In hoofdstuk III van het productdossier is deel II betreffende de controlestructuur geactualiseerd: aangegeven wordt dat de controle op de naleving van het productdossier berust op een goedgekeurd controleplan en dat deze in opdracht van het INAO uitgevoerd wordt door een derde instantie, die waarborgen biedt op het gebied van bekwaamheid, onpartijdigheid en onafhankelijkheid.

([1]) PB L 9 van 11.1.2019, blz. 2.

Deze actualisering heeft geen gevolgen voor het enig document.

ENIG DOCUMENT

1. **Naam / namen**

Côte Rôtie

2. **Soort geografische aanduiding**

BOB — beschermde oorsprongsbenaming

3. **Categorieën wijnbouwproducten**

1. Wijn

3.1. *Code van de gecombineerde nomenclatuur*

— 22 — DRANKEN, ALCOHOLHOUDENDE VLOEISTOFFEN EN AZIJN

2204 — Wijn van verse druiven, wijn waaraan alcohol is toegevoegd daaronder begrepen; druivenmost, andere dan die bedoeld bij post 2009

4. **Beschrijving van de wijn(en)**

KORTE BESCHRIJVING

De oorsprongsbenaming "Côte Rôtie" is gereserveerd voor niet-mousserende rode wijnen. Ze hebben een natuurlijk alcoholvolumegehalte van ten minste 10,5 %. Het appelzuurgehalte van de wijnen op het moment van verpakking bedraagt ten hoogste 0,4 g/l. Het gehalte aan fermenteerbare suikers (glucose en fructose) van de wijnen op het moment van verpakking bedraagt:

— ten hoogste 3 g/l voor wijnen met een natuurlijk alcoholvolumegehalte van minder dan of gelijk aan 13,5 %;

— ten hoogste 4 g/l voor wijnen met een natuurlijk alcoholvolumegehalte van meer dan 13,5 %.

— Het totale alcoholvolumegehalte van de wijnen mag na verrijking niet meer dan 13 % bedragen.

— De totale zuurgraad, het gehalte aan vluchtige zuren (indien niet gespecificeerd) en het totale gehalte aan zwaveldioxide komen overeen met de in de communautaire regelgeving vastgestelde gehalten.

De gecontroleerde oorsprongsbenaming "Côte Rôtie" betreft alleen rode wijnen. De donkere, bijna zwarte kleur, die kenmerkend is voor het ras syrah N, krijgt in de loop van de tijd granaattinten. In de neus is de wijn complex en elegant met toetsen van zwart fruit en specerijen en soms, wanneer het ras viognier B deel uitmaakt van de assemblage, van viool. Tijdens de oudering krijgt de wijn een bouquet van licht rokerige toetsen (geroosterd brood, koffie, cacao enz.) en gekookt of gekonfijt fruit. In de mond heeft de wijn zijdeachtige tanninen en is deze ronder bij assemblages met het ras viognier B, waarvan gewoonlijk slechts een gering percentage wordt gebruikt. Dankzij de fluwelen zachtheid van de tanninen wordt ook vaker een traditionele vinificatie toegepast waarbij hele trossen zachtjes met de voet gekneusde druiven met "ondergedompelde hoed" gisten in de kuip.

Algemene analytische kenmerken

— Maximaal totaal alcoholgehalte (in volumeprocent): —

— Minimaal effectief alcoholgehalte (in volumeprocent): —

— Minimale totale zuurgraad: —

— Maximaal gehalte aan vluchtige zuren (in milli-equivalent per liter): —

— Maximaal totaalgehalte aan zwaveldioxide (in milligram per liter): —

5. **Wijnbouwmethoden**

5.1. *Specifieke oenologische procedés*

1. Methode

— De minimale beplantingsdichtheid van de wijngaarden bedraagt 6 000 wijnstokken per hectare.

— Elke wijnstok beschikt over een grondoppervlak van maximaal 1,70 vierkante meter. Dit oppervlak wordt verkregen door de afstand tussen de rijen te vermenigvuldigen met de afstand tussen de wijnstokken.

— De afstand tussen de rijen bedraagt ten hoogste 2 m.

De wijnstokken worden gesnoeid met maximaal tien ogen per wijnstok, waarbij de volgende technieken worden gebruikt:

— korte snoei (gobelet-snoei met maximaal vijf vruchttakken per wijnstok, Royat-snoei met een of twee ranken);

— enkele Guyot-snoei.

Met het maximumaantal van tien ogen per wijnstok wordt bedoeld het aantal ogen in het jaar van geleiding na het dieven, dat uiterlijk op 1 juli plaatsvindt.

De wijnen worden gemaakt van druiven die handmatig zijn geoogst. De druiventrossen worden in hun geheel vervoerd naar de wijnmakerij.

2. Specifiek oenologisch procedé

Het gebruik van stukjes hout is verboden.

Naast de bovengenoemde bepalingen moeten de wijnen wat oenologische procedés betreft voldoen aan de verplichtingen die zijn vastgesteld op Europees niveau en in het Franse wetboek van landbouw en zeevisserij.

5.2. *Maximumopbrengsten*

1. 46 hectoliter per hectare

6. **Afgebakend geografisch gebied**

De druivenoogst, de vinificatie en de bereiding van de wijnen vinden plaats op het grondgebied van de volgende gemeenten van het departement Rhône, op basis van de officiële geografische code van 2023: Ampuis, Saint-Cyr-sur-le-Rhône en Tupin-et-Semons.

7. **Wijndruivenras(sen)**

Viognier B

8. **Beschrijving van het (de) verband(en)**

Beschrijving van de natuurlijke factoren die bijdragen tot het verband

Het gebied van de gecontroleerde oorsprongsbenaming “Côte Rôtie” ligt in het uiterste noorden van het grote wijnbouwgebied van de gecontroleerde oorsprongsbenaming “Côtes du Rhône” en is ook het meest noordelijke bastion van het ras syrah N.

In het stelsel van gecontroleerde oorsprongsbenamingen uit het Rhônedal behoort de gecontroleerde oorsprongsbenaming “Côte Rôtie” tot de “Crus des Côtes du Rhône”.

De wijngaarden liggen ongeveer veertig kilometer ten zuiden van Lyon, langs de oostgrens van het Centraal Massief, op uiterst steile hellingen aan de rechteroever van de Rhône tegenover het zuidelijke deel van de stad Vienne. Dit indrukwekkende reliëf biedt een contrastrijk landschap, waarin de mens heeft ingegrepen om het optimaal te benutten.

Het afgebakende geografische gebied omvat drie gemeenten in het departement Rhône: Ampuis, Saint-Cyr-sur-Rhône en Tupin-Semons.

In het dal met de naam “Côte Blonde” en op soortgelijke locaties waar de percelen een lichtgekleurde bodem hebben, is door de erosie van het substraat zeer kruimelig, kleihoudend zand, zogeheten “arzel”, ontstaan dat instabiel is en niet kan worden beteeld als het niet op zijn plaats wordt gehouden met een reeks stenen muurtjes, die plaatselijk “cheys” worden genoemd.

In het dal met de naam “Côte Brune” en in gebieden waar de percelen soortgelijke bodems met een donkere kleur hebben, zorgt het hogere kleigehalte ervan voor meer stabiliteit. Op de wijnheuvels zijn smalle terrassen ofwel “chaillées” aangelegd die een soort trap vormen met relatief vlakke treden waarop de wijnstokken staan.

Het klimaat, dat “Lyonnais” wordt genoemd, is semicontinentaal, maar profiteert nog net van de mediterrane invloeden vanuit het Rhônedal. De noordelijke wind, plaatselijk “Bise” genoemd, waait er frequent. De algemene zuidoostelijke oriëntatie van de wijngaarden zorgt voor relatief veel beschutting en zoninval.

Beschrijving van de menselijke factoren die bijdragen tot het verband

De wijnstokken van “Côte Rôtie” behoren waarschijnlijk tot de oudste in het Rhônedal. Daarvoor is veel historisch bewijs gevonden, met name op de archeologische vindplaats Saint-Roman-en-Gal aan de grens van het wijnbouwgebied van “Côte Rôtie”. Deze vindplaats staat bekend om de vele mozaïeken die in de overblijfselen van Romeinse villa’s zijn blootgelegd, waaronder een scène waarin druiven worden geoogst en geperst, en een scène waarin kruikwijn met hars wordt doortrokken (mozaïek van de landbouwkalender, begin 3e eeuw, museum Saint Germain-en-Laye — herkomst: Saint-Romain-en-Gal).

In die tijd werd wijn nog geresineerd en om die reden “picatum” (kleverig) genoemd en stond deze bekend onder de naam “allobrogica” (A. Ferdiere: *Les campagnes en gaule romaine*, blz. 87, deel 2).

De eerste ontwikkeling van de wijngaarden in deze streek hing dus waarschijnlijk samen met de pax Romana, waarin de Allobrogen, wier grondgebied een deel van de rechteroever van de Rhône tegenover Vienne bestreek, Romeins burger konden worden en daarmee wijngaarden mochten aanplanten. De allobrogica was aan het begin van de eeuw van de Antonijnen (tweede eeuw na Chr.) zeer in trek.

In de middeleeuwen konden deze wijnen uit het Rhônedal het noorden van Frankrijk moeilijk bereiken vanwege de exorbitante rechten die onderweg werden geheven door de steden aan de Rhône, en met name Lyon en Mâcon (R. Dion — *Histoire de la vigne et du vin en France*).

Om deze heffingen te omzeilen, werd de handelsroute in de 17e eeuw verlegd. Voortaan werden de wijnen vanuit het Rhônedal via de Loire naar Parijs verscheept. Bij Condrieu ligt er namelijk maar veertig kilometer tussen het dal van de Rhône en dat van de Loire. Dit gebied kon worden overgestoken via een pas door het Pilat-massief. Meer naar het noorden wordt de Loire met de Seine verbonden via de kanalen Briare en Loing. Langs deze weg kon Parijs toch worden bereikt.

Dit was de bloeiperiode van “Côte Rôtie”, maar vanaf de 19e eeuw volgde de ene tegenslag na de andere. Fylloxera vernietigde een groot deel van de wijngaarden, zoals blijkt uit de notities van een Elzasser die in 1893 door het Rhônedal reisde: De vroeger zo gerenommeerde wijngaarden zijn vrijwel vernietigd; in de wijngaarden van de Côte Rôtie, van Ampuis en van Condrieu zijn er nog nauwelijks druivenrassen overgebleven (Jean Felbert, *Histoire d’une famille alsacienne* — A. Picard en Raan).

Daarop volgden de Eerste Wereldoorlog en de industrialisering van het Rhônedal, die leidden tot een drastische vermindering van het aanbod aan personeel dat onmisbaar is voor het werk op de steile hellingen, waar maar weinig ruimte is voor paard en wagen en mechanische teelt.

In de twintigste eeuw waren de wijngaarden bijna van de kaart verdwenen. Pas in de jaren 1960 begon de heropleving van de wijngaarden van “Côte Rôtie”.

In 2010 bereikte het areaal weer de omvang van vóór de fylloxeracrisis.

Uit de encyclopedie Roret (1921) valt af te leiden dat aan het begin van de twintigste eeuw alleen wijn uit de gemeente Ampuis (en uit Verinay of Verenay, die later opging in Ampuis) de benaming “Côte Rôtie” mocht voeren.

Niettemin werden de gemeenten Ampuis en Tupin-Semons aanvankelijk, op 19 november 1937, opgenomen in het geografische gebied van de gecontroleerde oorsprongsbenaming “Côtes du Rhône”. Pas bij decreet van 18 oktober 1940 werd de gecontroleerde oorsprongsbenaming “Côte Rôtie” gekoppeld aan deze twee gemeenten.

Tot slot werd het geografische gebied bij wijziging van het decreet van 21 december 1966 uitgebreid met de aangrenzende gemeente Saint-Cyr-sur-le-Rhône.

Syrah N, ook wel “sérine” of “seriné” genoemd, een iconisch ras uit dit wijnbouwgebied, is het voornaamste ras. Al in 1921 werd in de encyclopedie Roret vermeld dat de blauwe seriné of corbeille boire of damas noir het meest voorkomt in de beroemde wijngaarden van Côte Rôtie. DNA-tests (J. M. Boursicot - INRA, Montpellier) hebben daarna aangetoond dat het ras syrah N van oorsprong uit de Rhônestreek is en uit de rassen mondeuse B en dureza N is voortgekomen.

Mede vanwege de nabijheid van de wijngaarden van de gecontroleerde oorsprongsbenaming “Condrieu”, die in dezelfde situatie verkeerden wat betreft het ras viognier B, mocht dat ras overigens altijd al in de wijngaarden van “Côte Rôtie” worden aangeplant.

Aan het begin van de 17e eeuw werden nog witte “Côte Rôtie”-wijnen gemaakt, maar de productie werd al snel stopgezet vanwege de nabijheid van de prestigieuze wijnen met de gecontroleerde oorsprongsbenamingen “Condrieu” en “Château-Grillet”.

De historische aanwezigheid van het ras viognier B getuigt nog van deze productie.

Wat de etymologie van de naam betreft, luidt de meest gangbare hypothese dat de benaming verband houdt met de brandende zomerhitte in de wijngaarden (rôti betekent in het Nederlands onder meer geroosterd).

Het oudste geschrift waarin de naam “Côte Rôtie” voorkomt, dateert van ten minste 1698 (*A journey to Paris in the year 1698*, in 1873 in het Frans vertaald en uitgegeven).

De faam van de wijngaarden van “Côte Rôtie” is hoofdzakelijk verbonden met twee dalen. In de encyclopedie Roret (1921) wordt over de wijnen uit het arrondissement Lyon geschreven dat de meest gewaardeerde rode wijnen afkomstig zijn uit de gemeente Ampuis, die uit twee delen bestaat die Côte Brune en Côte Blonde genoemd worden.

Evenzo bevat de atlas van de Franse wijnbouw van L. Larmat een kaart met wijngebieden waarop naast de plaatsnamen ook de namen “Côte Blonde” en “Côte Brune” staan, gescheiden door het beekje Fontgent.

Er zijn vele legenden rond de oorsprong van de faam van deze twee “Côtes”. Een ervan biedt een poëtische verklaring. Een edelman uit Ampuis die twee dochters had, een met bruin haar en een met blond haar, zou de wijngebieden naar hen hebben genoemd. Volgens een andere, wetenschappelijkere verklaring is het verschil toe te schrijven aan de geologische oorsprong van het substraat waarin de wijnstokken geworteld zijn.

De “Côte Blonde” heeft een substraat dat voornamelijk uit gneis bestaat. In de loop der tijd ontstonden daaruit lichtkleurige kiezelbodems, die steeds weer met kalk werden aangevuld via lössafzettingen vanuit het plateau.

De “Côte Brune” daarentegen heeft een substraat van glimmerlei waarop in de loop der tijd gronden ontstonden die minder kiezels, meer klei en meer ijzer bevatten en donker van kleur waren. Percelen met een gemengde aanplant (syrah N en viognier B) komen vaker voor op de “Côte Blonde” dan op de “Côte Brune”.

In 2009 besloeg het productiegebied ongeveer 250 hectare, met een gemiddelde jaarproductie van ongeveer 10 000 hectoliter, verdeeld over een honderdtal producenten, waaronder zo’n 60 particuliere wijnmakerijen. De gecontroleerde oorsprongsbenaming “Côte Rôtie” betreft alleen rode wijnen.

De donkere, bijna zwarte kleur, die kenmerkend is voor het ras syrah N, krijgt in de loop van de tijd granaattinten.

In de neus is de wijn complex en elegant met toetsen van zwart fruit en specerijen en soms, wanneer het ras viognier B deel uitmaakt van de assemblage, van viool.

Tijdens de oudering krijgt de wijn een bouquet van licht rokerige toetsen (geroosterd brood, koffie, cacao enz.) en gekookt of gekonfijt fruit.

In de mond heeft de wijn zijdeachtige tanninen en is deze ronder bij assemblages met het ras viognier B, waarvan gewoonlijk slechts een gering percentage wordt gebruikt. Dankzij de fluwelen zachtheid van de tanninen wordt ook vaker een traditionele vinificatie toegepast waarbij hele trossen zachtjes met de voet gekneusde druiven met “ondergedompelde hoed” gisten in de kuip. Aan de rechteroever van de Rhône zijn de ontwikkelings- en rijpingsomstandigheden optimaal voor het ras syrah N (het “koningsras” van de gecontroleerde oorsprongsbenaming “Côte Rôtie”) en voor het ras viognier B en is de productie van een oorspronkelijke rode wijn die robuustheid paart aan elegantie, mogelijk dankzij de constellatie van een “Lyonnais” genoemd mesoklimaat, de topografische ligging van boven de Rhône uittorenende, zeer steile heuvels en dankzij een geopedologisch complex van metamorfe oorsprong met harmonieus aangelegde terrassen en muurtjes, waar menselijk ingrijpen voortdurend geboden is.

De potentie van deze twee rassen kan volledig tot ontwikkeling worden gebracht als ze worden aangeplant op zorgvuldig afgebakende percelen op de hellingen die de beste expositie hebben en de beste bescherming bieden tegen de schadelijke gevolgen van de koude winden.

Zo oud deze pre-Romeinse wijngaarden zijn, zo gerenommeerd is de wijn, die al ten minste sinds de 17e eeuw bekendstaat onder de naam "Côte Rôtie".

Door de overlevering van teelttradities waarbij van staken gebruik wordt gemaakt en de gronden van löss/gneis, glimmerschist en migmatiet worden beschermd via terrassen en hoge muurtjes, heeft dit wijnbouwgebied zijn bijzondere karakter sinds de oudheid weten te bewaren. Aan deze overgeleverde tradities en het bijzondere landschap dat erdoor is ontstaan, aan de dualiteit van de "Côte Brune" en de "Côte Blonde" met hun uiteenlopende bodems, aan de vinificatie en aan de structuur van de wijnen is de legendarische bekendheid van de wijnen te danken.

Door de traditie van handmatige oogst van de druiven te bewaren, zorgen de wijnbouwers van "Côte Rôtie" ervoor dat het eigen karakter en de kenmerken van de wijngaarden in stand blijven.

De naam "Côte Rôtie" is waarschijnlijk toe te schrijven aan de expositie van de wijngaarden, die door de zon worden geblakerd ("geroosterd").

Afgezien van de geschriften van vele auteurs uit de oudheid, onder wie de arts Celsus, de natuurwetenschapper Plinius de Oudere, de geschiedkundige Plutarchus, de landbouwdeskundige Columella en de dichter Martialis, die gewag maken van de allobrogica, een wijn uit Vienne, destijds gelegen in het gebied van de Allobrogen, dateert een van de alleroudste schriftelijke sporen van de gevestigde reputatie van de wijnen van Ampuis uit 1592: in dat jaar verwelkomden de inwoners van deze gemeente Laurent de Maugiron, samen met de hertog van Mayenne, aan wie zij "hun befaamde wijn" schonken (*Histoire et généalogie de la famille de Maugiron, en Viennois*, 1257-1767, H. de Terrebasse, uitgegeven in 1905).

In een editie uit 1781 van de *Histoire naturelle de la province du Dauphiné* (voorwoord, deel 1 — Faujas de Saint-Fonds) wordt een overzicht gegeven van de naam en faam van de "Côte Rôtie"-wijnen. Daarin is te lezen dat die wijnen (en de wijnen van de Hermitage) al zo lang een sterke reputatie genieten dat de druivenrassen, expositie en teeltgewoonten in de wijngaarden nadere aandacht verdienen.

Verderop in dit werk wordt de reputatie van deze wijn bevestigd in twee lovende passages, waarin wordt vermeld dat de wijn door de eerste wethouder van Vienne (februari 1780) wordt omschreven als de beste wijn van Vienne en geacht wordt zich te kunnen meten met de grootste Franse wijnen.

Deze reputatie is vaak onlosmakelijk verbonden met die van de andere cru's uit het noordelijke deel van het Rhônegebied, zoals blijkt uit het uittreksel uit het *Traité théorique et pratique sur la culture de la vigne* (deel 1, Chaptal, Parmentier, Dussieux, 1801), waarin wordt vermeld dat de beroemde wijnen van de Hermitage, van "Côte Rôtie" en van Condrieu worden geproduceerd op de hellingen aan de Rhône.

De faam van deze wijn vertoont een gestaag stijgende lijn en is gebaseerd op kwaliteit en finesse, op het landschap met zijn spectaculaire wijngaarden, op de gecontroleerde oorsprongsbenaming die de wijn sinds 1940 heeft, en op het feit dat de wijn via de *Marché aux vins d'Ampuis*, die sinds 1928 jaarlijks plaatsvindt, ingang heeft gevonden in de wijnwereld.

9. **Andere essentiële voorwaarden (verpakking, etikettering, andere vereisten)**

Rechtskader:

Nationale wetgeving

Soort aanvullende voorwaarde:

Afwijking betreffende de productie in het afgebakende geografische gebied

Beschrijving van de voorwaarde:

Het gebied in de onmiddellijke nabijheid waarin de vinificatie en de bereiding van de wijnen bij wijze van uitzondering mogen plaatsvinden, bestaat uit het grondgebied van de volgende gemeenten, op basis van de officiële geografische code van 2023:

— departement Ardèche: Andance, Ardoix, Arras-sur-Rhône, Champagne, Charnas, Châteaubourg, Cornas, Félines, Glun, Guilherand-Granges, Lemps, Limony, Mauves, Ozon, Peyraud, Saint-Désirat, Saint-Etienne-de-Valoux, Saint-Jean-de-Muzols, Saint-Péray, Sarras, Sécheras, Serrières, Talencieux, Toulaud, Tournon-sur-Rhône, Vion;

— departement Drôme: Beaumont-Monteux, Chanos-Curson, Crozes-Hermitage, Erôme, Gervans, Larnage, Mercurol-Veaunes (alleen het grondgebied van de gemeente Mercurol), Pont-de-l'Isère, La Roche-de-Glun, Serves-sur-Rhône, Tain-l'Hermitage;

— departement Isère: Chonas-l'Amballan, Les Côtes-d'Arey, Les Roches-de-Condrieu, Reventin-Vaugris, Saint-Clair-du-Rhône, Seyssuel, Vienne;

— departement Loire: Chavanay, Malleval, Saint-Michel-sur-Rhône, Saint-Pierre-de-Bœuf, Vérin;

— departement Rhône: Condrieu, Les Haies, Loire-sur-Rhône, Longes, Sainte-Colombe, Saint-Romain-en-Gal.

Rechtskader:

Nationale wetgeving

Soort aanvullende voorwaarde:

Aanvullende etiketteringsbepalingen

Beschrijving van de voorwaarde:

a) Op het etiket van wijn met de gecontroleerde oorsprongsbenaming mag de naam van een kleinere geografische eenheid worden vermeld op voorwaarde dat:

   — het gaat om een plaatsnaam die is opgenomen in het kadaster;

   — die naam vermeld staat op de oogstaangifte.

b) Op het etiket van de wijnen met de gecontroleerde oorsprongsbenaming mag de grotere geografische eenheid "Cru des Côtes du Rhône" of "Vignobles de la Vallée du Rhône" worden vermeld. De voorwaarden voor het gebruik van de grotere geografische eenheid "Vignobles de la Vallée du Rhône" zijn vermeld in de tussen de verschillende beschermings- en beheersorganisaties gesloten overeenkomst. Deze aanduiding moet in hetzelfde gezichtsveld staan als de verplichte aanduidingen en worden afgedrukt in letters van dezelfde grafische vormgeving en dezelfde kleur als die van de benaming, waarbij de afmetingen van de aanduiding niet meer dan twee derde van die van de benaming mogen bedragen.

Link naar het productdossier

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-dceb7462-aee6-4db6-a6f7-a7d5cb91349e